

tym celu, w zależności od stopnia chłonności podłoża, należy wykonać we własnym zakresie rozcieńczenie emulsji wodą, tj. dodając 30-70% wody. Po wyschnięciu powierzchni zagruntowanej można wykonać jedno-, względnie dwukrotne pokrycie nierozcieńczonym EUROLAN 3 K. Jako powłokę gruntującą dla bitumicznych mas szpachlowych należy nakładać EUROLAN 3 K rozcieńczony wodą w stosunku objętościowym 1 : 10.

Jeżeli powłoka ma być wykonana zgodnie z normą DIN 18 195, część 4, to należy wykonać jedną warstwę gruntującą i 3 warstwy pokrywające. Co do jakości podłoża pod powłokę, DIN 18 195 mówi, że przed wykonaniem powłoki określone okładziny muru należy szczelnie zaspoinować. Natomiast w stosunku do powierzchni betonowej ww. norma niemiecka nakazuje, aby przed nałożeniem powłoki usunąć nadlewki z betonu. Następnie, o ile to konieczne (np. ściany z materiału porowatego) należy powierzchnię betonową wyrównać zaprawą, a następnie przetrzeć, ale nie wygładzać. Natomiast w przypadku muru, jego wyrównanie należy wykonać zaprawą cementową, względnie zaprawą wapienno-cementową. Dalej postępować jak w przypadku powierzchni betonowej.

Uszczelnione ściany można obudowywać po całkowitym wyschnięciu EUROLAN 3 K. Uszczelnionych ścian nie wolno obsypywać gruzem, ani też grubym kruszywem. W przypadku nakładania emulsji metodą natrysku zaleca się wykonanie rozcieńczenia emulsji wodą tzn. dodając ok. 10-20% wody. Po pracy narzędzia należy spłukać czystą wodą, a następnie wysuszyć. Zużycie emulsji jako warstwy ochronnej zależy od stopnia chłonności podłoża i w przypadku dwóch warstw nie powinno być mniejsze niż 400-500 g/m².

2. Powłoka dachowa

Na podłoże nadaje się każda czysta, wilgotna lub sucha powierzchnia dachu z betonu lub papy. Minimalny spadek dachu wynosi 5%. Należy zachować ostrożność w przypadku tworzenia kałuż. W zależności od stopnia chłonności podłoża, do wykonywania warstwy gruntującej należy rozcieńczyć emulsję w stosunku objętościowym: 1 część emulsji na 1 do 3 części wody. W przypadku starych dachów bitumicznych, pokrytych jeszcze szorstką posypką mineralną, nieodzowne jest użycie emulsji silnie rozcieńczonej wodą. Po wyschnięciu tej warstwy gruntującej należy wykonać ponownie powłokę ochronną warstwy z papy dachowej, ale już za pomocą emulsji nierozcieńczonej. Zużycie preparatu zależy od stopnia chłonności podłoża. W przypadku nakładania emulsji na beton wynosi ono ok. 200-250 g/m² i jedną powłokę malarską.

Należy przestrzegać ww. wskazówek ogólnych.

3. Warstwa gruntująca na blachach trapezowych

Pokrytą tworzywem sztucznym blachę trapezową (nie perforowaną), gruntujemy materiałem EUROLAN 3 K rozcieńczonym wodą w stosunku objętościowym 1:3.

4. Wykonanie wodoszczelnych tynków bitumicznych i posadzek (jastrychów)

W przypadku wykonywania wodoszczelnych tynków i jastrychów sprawdził się dodatek preparatu do wody

zarobowej w ilości 10-20% tzn. EUROLAN 3 K rozcieńcza się wodą w stosunku 1:9 do 1:4. Natomiast sucha mieszanka tynkarska używana do zaprawy składa się z 1 części obj. cementu i 2,5 części obj. ostrego, przemytego piasku o uziarnieniu od 0 do 4 mm. Dla jastrychów należy używać piasku o uziarnieniu od 0 do 8 mm. Nakładanie tej szczelnej zaprawy bitumicznej wykonuje się powszechnie przyjętymi metodami.

Przy uszczelnieniu piwnic i zbiorników w obecności napierającej wody należy wykonać uszczelnienie wstępne za pomocą środka CERINOL ST lub CERINOL BDS.

Dokładne wytyczne dotyczące wykonania uszczelnienia wstępnego są zawarte w odpowiednich instrukcjach. Aby wykonać bezszwowe połączenie tynku i jastrychu należy nałożyć jastrych zaraz po wykonaniu ostatniej warstwy tynku bitumicznego. Konieczną fasetę (wyoblenie) wykonuje się za pomocą tynku ściennego, który łączy się z posadzką tak, aby otrzymać większy zakład jastrychu i fasety.

Orientacyjna receptura wykonania zaprawy do jastrychów

Sucha mieszanka: 1 część obj. cementu : 3,5 części obj. grubego piasku o uziarnieniu 0 do 8 mm. Ciecz zarobowa: 1 część obj. EUROLAN 3 K : 6 części obj. wody. Grubość jastrychu nie może być mniejsza niż 3 cm. Przy nakładaniu jastrychu na gładkie podłoże postępować należy jak w przypadku tynkowania gładkich powierzchni z dodatkiem EUROLAN HL. W tych przypadkach, zamiast natrysku wykonuje się warstwę szlamu z preparatu EUROLAN HL i wciera w czyste i wyschnięte podłoże za pomocą szorstkich szcotek. Po ściągnięciu się tak przygotowanej powierzchni można wykonać na niej jastrych.

Zużycie: w przypadku 10% roztworu tzn. 10 kg EUROLAN 3 K na 90 litrów wody zużywa się 20 kg EUROLAN 3 K na 1 m³ zaprawy. Natomiast przy roztworze 20%, tzn. 20 kg preparatu na 80 l wody zużywa się 40 kg EUROLANu 3 K na 1 m³ zaprawy.

5. Uszczelnianie elewacji narażonych na silne opady, wykonane przed ich obłożeniem klinkierem.

Aby zapobiec przenikaniu wilgoci w wyniku okresowych opadów o silnym natężeniu, zalecamy przed obłożeniem fasady klinkierem wykonanie wyrównawczego, rapowanego tynku bitumicznego. Nie dotyczy to licowania bez użycia zakotwień, co oznacza, że płytek nie wolno układać bezpośrednio na zaprawie z dodatkiem EUROLAN 3 K.

Orientacyjna receptura na rapowany tynk bitumiczny - patrz uszczelnienia zewnętrzne.

Należy szczególnie uważać na to, aby na stropie nad piwnicą zachować ciągłość uszczelnienia. Także w miejscach kotwienia płytek tynk bitumiczny i powłoka z EUROLAN 3 K zapewniają dobrą szczelność. Środek ten jest także dobrym zabezpieczeniem antykorozyjnym.

Tak zabezpieczone powierzchnie są również odporne na ulewne deszcze. Jednakże tego rodzaju uszczelnienie nie tworzy zapory wobec pary wodnej. Dzieje się tak, ponieważ para wodna powstająca podczas wiązania i wysychania emulsji bitumicznej, powoduje tworzenie się kapilarów

wypełnionych parą. Tak więc budynek nie przepuszcza wilgoci od zewnątrz, ale "oddycha" na zewnątrz.

6. Przygotowanie bitumicznej zaprawy murarskiej do robót w budownictwie podziemnym.

Sucha mieszanka: 1 obj. część cementu : 2,5 części obj. piasku o uziarnieniu od 0 do 4 mm.

Mieszanka ta jest dodawana do wody zarobowej, w której uprzednio rozpuszczono od 5 do 20% EUROLAN 3 K (w zależności od stopnia naporu wody gruntowej) tak, aby otrzymać konsystencję plastyczną. Należy murować w taki sposób aby otrzymać pełne spoiny. Mur staje się wodoszczelny w przypadku zastosowania tynku bitumicznego opisanego w p.4.

Zużycie EUROLAN 3 K do przygotowania zaprawy bitumicznej wynosi ok. 10-40 kg/m³ zaprawy.

Zużycie

Bliższe dane na temat zużycia można znaleźć w dziale "obróbka".

Składowanie i transport

EUROLAN 3 K czarny dostarczany jest w pojemnikach 5-, 10- i 30-litrowych oraz beczkach o pojemności 200 litrów, środek o barwie brunatnej w pojemnikach 30-litrowych (zawartość netto). EUROLAN 3 K w pojemnikach zamkniętych fabrycznie można przechowywać w suchym i zabezpieczonym przed mrozem miejscu przez okres przynajmniej 12 miesięcy.

Wskazówki

Prawidłowe, a tym samym skuteczne, zastosowanie naszych produktów nie podlega naszej kontroli. Dlatego też gwarancją objęta jest tylko jakość naszych wyrobów w ramach naszych warunków sprzedaży i dostaw, z wyłączeniem ich skutecznego zastosowania. Należy przestrzegać przepisów BHP wynikających z instrukcji bezpieczeństwa i oznaczeń na opakowaniach. Niniejsza instrukcja unieważnia wszystkie podane wcześniej dane techniczne tego produktu. Zastrzegamy sobie prawo do dokonywania wszelkich zmian wynikających z postępu technicznego. Informacje podane przez naszych pracowników, wykraczające poza ramy tej instrukcji, wymagają pisemnego potwierdzenia.

Superflex® 10

Wysokoelastyczna, niezawierająca rozpuszczalników, dwuskładnikowa masa uszczelniająca na bazie tworzyw sztucznych i mas bitumicznych oraz klej do płyt izolacyjnych

Z ogólnym dopuszczeniem nadzoru budowlanego nr P-221687098

Odpowiada normie **DIN 18195**
wydanie **08-2000**

DEITERMANN

Jakość - Niezawodność

Rodzaj i właściwości

SUPERFLEX 10 jest wysokoelastyczną, dwuskładnikową masą uszczelniającą, niezawierającą rozpuszczalników i przez to przyjazną dla środowiska, przeznaczoną do trwałego i niezawodnego uszczelniania budowli.

SUPERFLEX 10 przenosi rysy, jest przyczepny, odporny na starzenie się, wodę i wszystkie normalnie występujące w gruncie substancje agresywne, aż do stopnia „mocno agresywne” według normy DIN 4030.

Zalety:

- spełnia wymagania DIN 18 195, stan na 08-2000
- przyjazny dla środowiska, ponieważ nie zawiera rozpuszczalników i włókien azbestowych
- nadaje się na wszystkie podłoża mineralne
- można go stosować na podłożach suchych i lekko wilgotnych
- wysokoelastyczny, rozciągliwy i pokrywający rysy
- nie wymaga warstwy tynku na murze
- nadaje się na powierzchnie pionowe i poziome
- dzięki reakcji chemicznej po krótkim czasie jest odporny na deszcz
- sucha pozostałość ok. 90%

Dane techniczne

Rodzaj	2-składnikowa masa bitumiczna modyfikowana tworzywem sztucznym (KMB)
Skład	tworzywa sztuczne, bitum, wypełniacze
Rozpuszczalniki	brak
Konsystencja po wymieszaniu	pasta
Kolor	czarny
Gęstość gotowej mieszanki	ok. 0,7 kg/dm ³
Czas możliwej obróbki w temp. +20°C	1 do 2 godzin
Temperatura powietrza i obiektu w trakcie stosowania	+1°C do +35°C

SUPERFLEX 10

Temperatura materiału w trakcie stosowania	+3°C do + 30°C
Zużycie	3,5-4,5 l/m ² w zależności od obciążenia wodą
Sposób nakładania	gładka kielnia
Czas schnięcia* przy +20°C i 70% wilgotności względnej powietrza	ok. 3 dni
Sucha pozostałość	ok. 90% objętości
Grubość nakładanej warstwy	1,1 mm świeżej warstwy odpowiada 1 mm przeschniętej powłoki
Temperatura mięknięcia wg metody R. und K.	ok. +130°C
Środek czyszczący	w stanie świeżym woda
Środek czyszczący	po przeschnięciu rozcieńczalnik T

Przechowywanie co najmniej 6 m-cy w pomieszczeniach chłodnych i suchych w temperaturach dodatnich

* zależnie od warunków pogodowych (temperatura i wilgotność powietrza) oraz podłoża

Zastosowanie

Do uszczelniania stykających się z gruntem:

- płyt dennych
- fundamentów
- garaży podziemnych

Jako uszczelnienie pośrednie (pod jastrychem):

- w pomieszczeniach mokrych i wilgotnych
- na balkonach
- na niezamieszkałych poniżej tarasach

Na wszystkich podłożach mineralnych, takich jak: cegła silikatowa, cegła ceramiczna, bloczki betonowe, beton, siporex, tynk i jastrych przy oddziaływaniu

wilgoci naturalnej gruntu, wody gruntowej lub wody pod ciśnieniem.

Poza tym do punktowego lub całopowierzchniowego klejenia (za pomocą SUPERFLEXu 10) wytłaczanych, twardych płyt polistyrenowych (np. Perimate® DI, Perimate® DS lub Perimate® INS) oraz płyt styropianowych i z wełny mineralnej służących jako płyty ochronne i drenujące.

Obróbka

W czasie obróbki materiału SUPERFLEX 10 należy przestrzegać zasad zawartych w normie DIN 18195, część 1 do 6, wydanie:2000-08 i w „Wytycznych do planowania i wykonywania uszczelnień budowli stykających się z gruntem za pomocą modyfikowanych tworzywami sztucznymi powłok bitumicznych” – stan na czerwiec 1997 roku.

Rodzaj obciążeń

Przed wykonaniem uszczelnienia projektant powinien wyraźnie określić rodzaj obciążenia wodą gruntową. Proces wykonawczy uszczelnienia przebiega różnie w zależności od występującego obciążenia wodą gruntową.

A)**Uszczelnienie przeciwko wilgoci gruntowej/wodzie przesączającej się, niewywierającej ciśnienia – zgodnie z DIN 18195-4, wydanie: 2000-08**

Przy uszczelnianiu zewnętrznych ścian piwnicznych i płyt dennych przeciw wilgoci gruntowej należy przestrzegać wytycznych zawartych w normie DIN 18195-4, wydanie: 2000-08. Obciążenie to występuje wtedy, gdy otoczenie gruntowe do wystarczającej głębokości – poniżej podstawy fundamentu składa się z bardzo przepuszczalnych materiałów, jak np. piasek lub żwir. Każdorazowo do grupy obciążenia wilgoć gruntowa/woda infiltracyjna niewywierająca ciśnienia zaliczamy słaboprzepuszczalne grunty wraz z drenażem wykonanym wg wytycznych normy DIN 4095 „Wytyczne wykonawcze drenażu”. Uszczelnienie następuje w co najmniej 2 procesach roboczych na przygotowane wcześniej podłożu. Grubość wyschniętej warstwy powinna wynosić co najmniej 3 mm.

B)**Uszczelnienie przeciwko wodzie niewywierającej ciśnienia (średnie**

obciążenie) w myśl wytycznych normy DIN 18195-5, wydanie 2000-08

Powierzchniami odpowiadającymi powyższemu obciążeniu są podłoża balkonów i tarasów oraz obciążane pryskającą wodą posadzki i ściany pomieszczeń mokrych i wilgotnych w budownictwie mieszkaniowym. Do powyższej grupy obciążeniowej można zaliczyć również wody przesączające się i o niewielkim naporze oraz wodę użytkową, które wywierają ewentualnie jedynie niewielkie parcie hydrostatyczne. Przy wykonywaniu uszczelnienia przeciwko tak określonej wodzie niewywierającej ciśnienia (średnie obciążenie) należy przestrzegać wytycznych zawartych w normie DIN 18195-5, wydanie 2000-08. W przypadku bardziej obciążonych wodą powierzchni (np. garaże podziemne) należy stosować się do wytycznych w p. D. Uszczelnienie z masy bitumicznej SUPERFLEX 10 należy nanosić w co najmniej 2 procesach roboczych. Minimalna grubość przeschniętej warstwy powinna wynosić co najmniej 3 mm. Na krawędziach i wyobleniach należy przed ostatnim procesem roboczym zatopić wkładkę wzmacniającą z siatki z polipropylenu.

C)

Uszczelnienie przeciwko napierającej, przesączającej się wodzie w myśl wytycznych normy DIN 18195-6, wydanie 2000-08

W przypadku uszczelnienia zewnętrznych ścian piwnicznych oraz płyt dennych przeciwko napierającej, przesączającej się wodzie należy przestrzegać wytycznych normy DIN 18195-6, wydanie 2000-08. Powyższe obciążenie występuje w przypadku zagłębienia <3 m w gruntach słabo przepuszczalnych bez drenażu spełniającego wytyczne normy DIN 4095. Ponadto mierzalne w okresie wielu lat zwierciadło wody gruntowej musi leżeć co najmniej 30 cm poniżej dolnej krawędzi podstawy fundamentu. Uszczelnienie z materiału SUPERFLEX 10 jest nanoszone w co najmniej 2 procesach roboczych na wcześniej zagruntowane podłoże. Przed ostatnim procesem roboczym, w celu kontroli grubości nakładanej warstwy, należy zatopić w masie uszczelniającej wkładkę wzmacniającą z siatki z polipropylenu oraz następnie cało powierzchniowo zaszpachlować materiałem SUPERFLEX 10. Minimalna grubość nakładanej warstwy uszczelnienia wynosi co najmniej 4 mm.

D)

Uszczelnienie przeciwko wodzie pod ciśnieniem (woda gruntowa, zagłębienie ≤3 m)

Obróbka materiału SUPERFLEX 10 w przypadku wody pod ciśnieniem (woda gruntowa przy zagłębieniu ≤3 m) i wodzie bez ciśnienia (wysokie obciążenie) np. w garażach podziemnych następuje podobnie jak w przypadku wykonywania uszczelnień przeciwko napierającej (spiętrzonej) wodzie przesączającej się – patrz punkt C.

Wskazówki

Modyfikowane dodatkiem tworzywa sztucznego grubowarstwowe, bitumiczne

SUPERFLEX 10

powłoki uszczelniające (KMB) nie są zawarte w normie DIN 18195-5, względnie 6, wydanie 2000-08, dla przypadków obciążeń „woda bez ciśnienia” i „woda gruntowa”. Odpowiednio do VOB, część C normy DIN 18336, rozdział 03 uszczelnienie materiałem SUPERFLEX 10 musi być w zgodzie z wykazem nakładów rzeczowych, w którym odstępstwa od normy DIN 18195 powinny być wyraźnie zaznaczone.

Podłoże

Podłoże musi być niezamrożone, nośne, równe i wolne od smoły, raków i rozwartych rys, zadziórów oraz szkodliwych zanieczyszczeń. Krawędzie należy szlifować (zukosować) zaś wyoblenia odpowiednio zaokrąglić.

W przypadku wody pod ciśnieniem żelbet musi spełniać normę DIN 1045. Mur i inne podłoża nie powinny posiadać przy wodzie działającej pod ciśnieniem rys o szerokości powyżej 1 mm. Można stosować na suchym i lekkim wilgotnym, lecz chłonnym podłożu. Wilgotne podłoże wydłuża czas twardnienia.

Istniejące grubowarstwowe uszczelnienia i malarskie powłoki bitumiczne np. stare, kryjące (nakładane na zimno lub gorąco) powłoki nadają się jako podłoże o ile wykazują wystarczającą wytrzymałość do przyjęcia nowej warstwy uszczelniającej. Miękkie, grubowarstwowe powłoki np. z kationowych emulsji bitumicznych lub bitumiczno-lateksowych mas uszczelniających nie nadają się na podłoże pod SUPERFLEX 10.

Przygotowanie podłoża

Obróbkę rozpoczyna się od przygotowania podłoża. Należy zbici wystające resztki zaprawy, krawędzie odsadzki fundamentowej należy oczyścić z gruzu i ziemi. Wystające części fundamentów należy potraktować ze szczególną pieczołowitością. Mleczo cementowe, resztki zaprawy i inne obniżające przyczepność części należy usunąć z całej powierzchni za pomocą odpowiednich narzędzi np. ręcznej szlifierki diamentowej produkcji firmy Baldur-Plaidelsheim.

Mieszanie

Do komponentu płynnego SUPERFLEXu 10 dodaje się komponent proszkowy i miesza za pomocą wiertarki z nałożonym mieszadłem, aż do powstania jednorodnej masy. Masa i proszek w oryginalnym opakowaniu są dostosowane do siebie ilościowo. Przy ilościach mniejszych należy przestrzegać podanego na pojemniku stosunku mieszania. Czas stosowania zmieszanego materiału wynosi 1 do 2 godzin. Do pobierania masy uszczelniającej z pojemnika polecamy naszą kielnię czerpakową nr 1, do mieszania nasze mieszadło nr 4.

Gruntowanie podłoża

Jako powłokę gruntującą nanosi się szczotką lub szerokim pędzlem EURO-LAN 3 K, rozcieńczony wodą w stosunku 1:10. Podłoża, które wymagają wzmocnienia (np. beton porowaty lub podłoża łuszczące się), należy zagruntować EU-

ROLANem TG 2. Po wyschnięciu powłoki gruntującej następuje nanoszenie materiału za pomocą gładkiej kielni.

Szpachlowanie drapanie

Żeby zapobiec tworzeniu się pęcherzy na powierzchniach o dużych porach, nierównych, jak i na bloczkach profilowanych powierzchniowo, potrzebne jest szpachlowanie wypełniające (szpachlowanie drapanie) SUPERFLEXem 10. Szpachla wypełniająca musi wyschnąć, zanim będzie można rozpocząć następny etap pracy.

W przypadku nieotynkowanego muru z bloków wielkowymiarach należy zamknąć spoiny pionowe o rozwarości poniżej 5 mm poprzez szpachlowanie wypełniające SUPERFLEXem 10. Przy rozwarości powyżej 5 mm należy je zamknąć poprzez szpachlowanie wypełniające, np. naszą kompensującą skurcz, nieprzepuszczającą wody, wyrównawczą masą szpachlową HKS. Stosowanie naszej masy uszczelniającej na tego rodzaju podłożach, na murze z bloków betonowych i bloków z lekkiego betonu jamistego oraz porowatych blokach betonowych polecamy przy oddziaływaniu wilgoci gruntowej i wody niebędącej pod ciśnieniem. Przy wodzie pod ciśnieniem, na blokach betonowych i z lekkiego betonu jamistego należy najpierw stworzyć zwartą powierzchnię, np. przez nałożenie tynku z III grupy zapraw.

Uszczelnienie ścian

Nakładanie uszczelnienia z materiału SUPERFLEX 10 następuje zgodnie z normą DIN 18195-3, wydanie 2000-08 i z ogólnymi wytycznymi wykonywania powłok grubowarstwowych w co najmniej 2 procesach roboczych. Drugi proces roboczy powinien być przeprowadzony najszybciej jak to jest możliwe, tak by nie uszkodzić warstwy położonej w pierwszym procesie roboczym. W przypadku obciążenia spiętrzoną (napierającą) wodą przesączającą się i wodą gruntową przed drugim procesem roboczym należy zatopić wkładkę wzmacniającą z siatki z polipropylenu. SUPERFLEX 10 osiąga swoje ostateczne właściwości po pełnym związaniu i wyschnięciu. Dopiero później można przystąpić do przyklejania płyt ochronnych i izolacyjnych oraz do zasypywania wykopu budowlanego z ewentualnym wykonaniem drenażu. Należy uważać, aby pod warstwę izolacyjną nie podeszła woda deszczowa. Nie powinna ona również pozostać na zimę bez warstwy ochronnej. Nie wolno sypać bezpośrednio na stwardniałą izolację gliny, gruzu ani żwiru gruboziarnistego. W przypadku silnego nasłonecznienia należy roboty izolacyjne, zgodnie z ogólnymi zasadami sztuki tynkarskiej, wykonywać wczesnym ranem lub późnym wieczorem albo stosować zacienienia.

Uszczelnianie płyt dennych

W przypadku uszczelnienia przeciwko wilgoci gruntowej (DIN 18195-4, wydanie 2000-08) SUPERFLEX 10 nakładany jest po wyschnięciu warstwy gruntującej w dwóch procesach roboczych na płytę

dennej w postaci równomiernej i niezawierającej porów powłoki uszczelniającej. Na wyschniętym uszczelnieniu jako warstwę ochronną i poślizgową układa się dwuwarstwowo folię polietylenową a następnie wykonuje jastrychy pływający. W przypadku uszczelniania podłoża przeciwko napierającej (spiętrzonej) wodzie przesiąkowej względnie wodzie gruntowej pod ciśnieniem izolacja nakładana jest na podkład z betonu tzn. pod płytą denną. Podkład betonowy (co najmniej B 25) należy zabrać obwodowo. W przypadku uszczelniania balkonów, tarasów i wystających płyt należy izolację na krawędziach poprowadzić do wysokości wylewanego później jastrychu. Na narożach i krawędziach należy w drugiej warstwie SUPERFLEXu 10 zatopić wkładkę wzmacniającą z siatki z polipropylenu. Obszar rozbrzygującej się wody do wysokości 15 cm powyżej względnie poniżej jastrychu (na zakładkę) należy zaizolować za pomocą elastycznej mikrozaprawy uszczelniającej SUPERFLEX D 1. Po wyschnięciu uszczelnienia z materiału SUPERFLEX 10 jako powłokę poślizgową i ochronną nakłada się 2 warstwy folii polietylenowej.

Kontrola:

1. Grubości nakładanej warstwy

Kontrola grubości nakładanej warstwy w stanie świeżym następuje poprzez pomiar ilości zużytego materiału oraz pomiar grubości wilgotnej powłoki. W przypadku ręcznej obróbki materiału SUPERFLEX 10 nie można wykluczyć odchyżeń od normatywnej grubości nakładanej warstwy. Pomiar grubości wilgotnej jeszcze warstwy uszczelniającej, zgodnie z normą DIN 18195-3 wydanie 2000-08, następuje w co najmniej 20 punktach na danym obiekcie lub na każdych 100 m² przekątnie podzielonej uszczelnianej powierzchni.

Kontrola wyschnięcia

Kontrolę stopnia wyschnięcia uszczelnienia przeprowadzamy metodą niszcząca na próbkę referencyjną poprzez jej wycięcie. Próbkę referencyjną pobiera się wraz z istniejącym podłożem np. murem ceglany i składowana jest w wykopie.

Dokumentacja

Przy uszczelnieniu wykonywanym zgodnie z normami DIN 18195-5 i 6, wydanie 2000-08 w rozumieniu normy DIN 18195-3, wydanie 2000-08 kontrola nakładanej warstwy izolacyjnej oraz jej wyschnięcia powinna być dokumentowane.

Izolacja pozioma ścian fundamentowych

Po wyschnięciu płyty dennej oraz przed wykonaniem ścian piwnicznych należy wykonać izolację poziomą tych ścian z elastycznej mikrozaprawy SUPERFLEX D 1, wyprowadzając ją co najmniej 10 cm poza lico ścian piwnicznych oraz na odsadzkę fundamentową i jej czoło również na co najmniej 10 cm. Prace te przeprowadzane są w 2 procesach roboczych, a całkowite zużycie wynosi ok. 3,0 kg/m².

W przypadku wykonywania powyższej izolacji poziomej za pomocą bitumicznych taśm uszczelniających typu MONTA-PLAST DC 50 zgodnie z normą DIN 18195-2, wydanie: 08-2000, należy podobnie taśmę tę wyprowadzić co najmniej 10 cm poza lico ścian piwnicznych.

Uszczelnianie szczelin dylatacyjnych

Szczeliny dylatacyjne można trwale i niezawodnie uszczelnić taśmą izolacyjną SUPERFLEX B 400 lub SUPERFLEX B 240. Jest ona naklejana na krawędziach szczeliny masą SUPERFLEX 10 i później łączona z izolacją powierzchniową.

Przejścia rurowe

Zgodnie z normą DIN 18195-4, wydanie 2000-08 uszczelnienie z materiału SUPERFLEX 10 powinno być o obrębie przejść rurowych wykonywane w postaci wyoblenia lub w połączeniu z systemem izolacyjnym przejść rurowych Deitermann/Doyma 3101. W przypadku uszczelnienia przeciwko wodzie niewywierającej ciśnienia izolację z masy SUPERFLEX 10 wraz z zatopioną wkładką wzmacniającą z siatki z polipropylenu nakładamy na stały lub ruchomy kołnierz konstrukcji rurowej. W przypadku napierającej wody przesiąkowej polecamy wbudowanie systemu Deitermann/Doyma 3101 lub izolację konstrukcji z ruchomym i stałym kołnierzem za pomocą folii uszczelniającej SUPERFLEX B, której tkanina laminowana jest zatapiając w masie bitumicznej SUPERFLEX 10. Uszczelnienie przeciwko wodzie gruntowej należy wykonywać wyłącznie za pomocą konstrukcji z ruchomym i stałym kołnierzem.

Uszczelnianie połączeń

Zaleca się, żeby przed uszczelnieniem powlec cokolwiek w okolicy późniejszego styku z powierzchnią gruntu i w rejonie rozpryskiwanej wody elastyczną mikrozaprawą SUPERFLEX D 1. Uszczelnienia z SUPERFLEXu D 1 i SUPERFLEXu 10 powinny nakładać się na siebie na szerokości około 20 cm. W ten sposób zapobiega się podciąganiu wilgoci pod izolację, a przez to możliwym szkodom spowodowanym mrozem.

Czarna izolacja SUPERFLEX 10 nie powinna być później widoczna ponad powierzchnią gruntu. W przypadku wykonywania płyty dennej z betonu wodoszczelnego (zgodnie z wytycznymi „Zasady białej wanny”) uszczelnienie z masy SUPERFLEX 10 należy wyprowadzić ok. 10 cm na powierzchnię czołową płyty fundamentowej.

Wykonywanie wyoblen (faset)

Miejsca połączeń i zaokrągleń są rejonami szczególnie zagrożonymi przez wodę. Przy tradycyjnych materiałach uszczelniających są one najczęstszymi miejscami przenikania wody. SUPERFLEX 10 umożliwia płynne i bezspoinowe przejścia pomiędzy izolacją wyoblen (faset) i izolacją powierzchni płaskich. Celowym jest rozpoczęcie uszczelniania piwnicy od uszczelnienia wyoblen. Uszczelnienie powierzchniowe należy przedłużyć na ok.

10 cm szerokości odsadзки fundamentowej. Do wykonania wyoblen na styku ściana/płyta lub ściana/odsadзка fundamentowa najlepiej nadaje się SUPERFLEX 10. Wzmocnienie tkaniną nie jest potrzebne. Do tworzenia wyoblen najlepiej nadaje się, będąca w naszej ofercie handlowej, kielnia w kształcie kociego języczka. Promień zaokrąglenia powinien wynosić maksymalnie 2 cm. W przypadku istniejących wyoblen wykonanych z zaprawy należy zwrócić uwagę na zapewnienie należytej jej przyczepności do podłoża oraz na zapobieżenie przenikaniu wilgoci. Do ochrony wyoblen najlepiej nadają się, będące w naszej ofercie materiałowej, prefabrykowane polistyrenowe wyoblenia, które przykleja się do wyschniętego uszczelnienia powierzchniowego za pomocą kleju SUPERFLEX 10.

Warstwy ochronne/drenujące

Do ochrony izolacji z materiału SUPERFLEX 10 proponujemy nasze maty ochronno-drenujące MONTAPANEEL DM.

Maty MONTAPANEEL DM nadają się do ochrony w przypadku obciążenia wilgocią gruntową, napierającą wodą przesiąkową oraz wodą pod ciśnieniem. Jako dodatkowe zabezpieczenie w przypadku nienapierającej wody przesiąkowej w mało przepuszczalnych gruntach należy stosować drenaż zgodnie z wytycznymi normy DIN 4095. Ponadto maty MONTAPANEEL DM można stosować jako pionową warstwę drenującą. Jako rozwiązanie alternatywne polecamy zastosowanie wytłaczanych płyt polistyrenowych Perimate* DS. lub Perimate*DI. Ich stosowanie następuje zgodnie z wytycznymi instrukcji „Drenaż obwodowy”. W czasie wykonywania warstw ochronnych uszczelnień bitumicznych należy uwzględnić wytyczne normy DIN 18195-10. Należy unikać postawiania obciąża punktowych lub liniowych. Płyty faliste i jednowarstwowe folie wytłaczane (pęcherzykowe) nie nadają się do ochrony uszczelnienia w czasie zasypywania wykopu. W przypadku stosowania wytłaczanych płyt polistyrenowych jako warstwy ochronnej należy wykluczyć pionowe ich przemieszczenia poprzez zastosowanie folii poślizgowych lub wypełnień z niezwiązanych frakcji piaszkowych. W wątpliwych przypadkach należy stosować maty ochronno-drenujące MONTAPANEEL DM (patrz karta techniczna wyrobu).

Przyklejanie płyt izolacyjnych na wyschniętym uszczelnieniu zewnętrznych ścian piwnicznych (izolacja obwodowa)

Izolacja cieplna w obszarze posadzki piwnicznej i zewnętrznych ścian piwnicznych może następować tylko przy użyciu takiego materiału izolacyjnego, który jest odporny na wszelkie obciążenia występujące przy uszczelnianiu obwodowym.

Płyty z wytłaczanego polistyrenu produkcji firmy Dow Chemical są odporne na nacisk, obciążenia mechaniczne, wilgoć i kwas huminowy.

Na oczyszczone podłoże z chudego betonu (np. B 15 o grubości 10 cm) nakleja się SUPERFLEXem 10 punktowo lub całopowierzchniowo płyty izolacyjne Perimate INS. Po ułożeniu folii polietylenowej następuje betonowanie żelbetowej płyty dennej. Po wyschnięciu powłoki gruntującej nanoszony jest równomiernie i bez tworzenia porów SUPERFLEX 10. Na wyschniętym uszczelnieniu jako warstwę ochronną i ślizgową układa się dwuwarstwowo folię polietylenową, a następnie wykonuje jastrych pływający.

W obrębie ścian tłoczonych, twarde płyty polistyrenowe typu Perimate DI lub Perimate INS o wybranej grubości są przyklejane punktowo SUPERFLEXem 10 do wyschniętej izolacji. W zależności od wielkości płyt rozmieszcza się równomiernie 6 do 8 punktów klejenia wielkości dłoni na odwrotnej stronie płyty. Płyty są nakładane na izolację bądź klejone na niej pionowo. Płyty izolacyjne należy obciążyć ukośnie w rejonie wyoblen (przy płytach zakładkowych najczęściej nie jest to potrzebne). Należy uważać, żeby płyty (zakończony polistyrenowymi wyobleniami naszej produkcji) stały mocno na występie fundamentowym.

Do wyżej opisanego klejenia punktowego płyt izolacyjnych potrzeba około 2 l SUPERFLEXu 10 na 1 m². W przypadku wody wywierającej ciśnienie płyty Perimate DI lub INS przykleja się całopowierzchniowo za pomocą kleju SUPERFLEX 10. W części cokołowej przykleja się punktowo płyty izolacyjne Styrofoam* IB (1250x600 mm) ułożone poprzecznie (600 mm wysokość) SUPERFLEXem 10. Powyżej gruntu umacnia się dodatkowo płyty izolacyjne za pomocą dybli talerzowych z tworzywa sztucznego produkcji firmy DEITERMANN. Następnie płyty izolacyjne powleka się PLASTIKOLEm KM 2 wzmocnionym wkładką z tkaniny z włókna

szklanego nr 2. Jako powłoka końcowa służy tynk mineralny, uszlachetniony tworzywami sztucznymi.

Składowanie i transport

SUPERFLEX 10 jest dostarczany w 30-litrowych pojemnikach typu kombi, które zawierają masę bitumiczną i proszek reaktywny. W suchym pomieszczeniu, w temperaturze dodatniej, w pojemniku oryginalnie zamkniętym można przechowywać co najmniej 6 miesięcy.

Wskazówki

Dalszymi dokumentami pomocnymi w planowaniu są rysunki szczegółów i wykazy nakładów rzeczowych.

Przy ekstensywnym i intensywnym kontakcie z gruntem należy przewidzieć bitumiczną warstwę ochronną przeciwko przerostowi korzeni zgodnie z „Wytycznymi uszczelniania dachów płaskich”, stan z maja 1991 roku, Centralnego Związku Niemieckiego Rzemiosła Dekarskiego.

SUPERFLEXem 10 nie należy powlekać metali nieżelaznych takich, jak np. cynk i aluminium.

Prawidłowe, a tym samym skuteczne, zastosowanie naszych produktów nie podlega naszej kontroli. Dlatego też gwarancją objęta jest tylko jakość naszych wyrobów w ramach naszych warunków sprzedaży i dostaw, z wyłączeniem ich skutecznego zastosowania.

Należy przestrzegać przepisów BHP wynikających z instrukcji bezpieczeństwa i oznaczeń na opakowaniach.

Niniejsza instrukcja unieważnia wszystkie podane wcześniej dane techniczne tego produktu.

Zastrzegamy sobie prawo do dokonywania wszelkich zmian wynikających z postępu technicznego.

Informacje podane przez naszych pracowników, wykraczające poza ramy tej instrukcji, wymagają pisemnego potwierdzenia.

* Znak towarowy – The DOW Chemical Company

Zużycie

Grubość nanoszonej warstwy i zużycie zależy od rodzaju obciążenia wodą i wynosi:

	Rodzaj obciążenia wodą	Zastosowanie	Sposób wykonania	Minimalna grubość wyschniętej warstwy	Minimalne zużycie
A	DIN 18195-4 wilgoć gruntowa/ /nienapierająca woda przesączająca się	Płyty i ściany fundamentowe	2 procesy robocze	3 mm	3,5 l/m ²
B	DIN 18195-5 woda bez ciśnienia/ /średnie obciążenie	Balkony i tarasy/ /pomieszczenia mokre	2 procesy robocze, siatka z polipropylenu na narożach	3 mm	3,5 l/m ²
C	DIN 18195-6 napierająca woda przesączająca się	Płyty i ściany fundamentowe	2 procesy robocze, siatka z polipropylenu	4 mm	4,5 l/m ²
D	Woda pod ciśnieniem (woda gruntowa, zagłębienie ≤3 m)	Płyty i ściany fundamentowe	2 procesy robocze, siatka z polipropylenu	4 mm	4,5 l/m ²

Dodatkowo należy uwzględnić nakłady na szpachlowanie drapane.

DEITERMANN

Jakość - Niezawodność

DEITERMANN Polska
51-502 Wrocław · ul. Mydlana 7
tel. (071) 372 85 75
fax (071) 372 82 30
<http://www.deitermann.com.pl>
e-mail: info@deitermann.com.pl
infolinia: 0800-352-603

SCHOMBURG Polska sp. z o. o.
ul. Skłęczkowska 18a
PL-99-300 Kutno
tel. 024 254 73 42, 254 78 19
fax 024 253 64 27
e-mail: indutec@schomburg.pl

 SCHOMBURG INDUTEC
Obiekty przemysłowe i inżynieryjne

Instrukcja techniczna

ESCO-FLUAT

Nr art. 204146

Roztwór impregnujący do przekształcania szkodliwych soli budowlanych

Właściwości:

Dzięki preparatowi ESCO-FLUAT szkodliwe sole budowlane rozpuszczalne w wodzie (chlorki, siarczany) zostają przekształcone w sole nierozpuszczalne lub trudnorozpuszczalne w wodzie. Przekształcanie soli środkiem ESCO-FLUAT jest zabiegiem pomocniczym przed zastosowaniem tynków renowacyjnych THERMOPAL. Przez zastosowanie preparatu ESCO-FLUAT ograniczona zostaje wędrowka łatworozpuszczalnych soli do świeżego tynku renowacyjnego w czasie wiązania.

Zastosowanie:

ESCO-FLUAT jest stosowany do prac pomocniczych przy renowacji zasolonych murów.

Dane techniczne:

Baza: wodny roztwór sześciofluorokrzemianowy
Opakowanie: pojemniki 25 lub 10 kg płynnego koncentratu
Magazynewanie: odporny na mróz do - 5°C, 24 miesiące
Zużycie: przy dwukrotnym powlekanii ok. 0,4 - 0,5 kg/m²

Obróbka:

Skażone i uszkodzone obszary tynku usunąć wraz z pasem o szerokości 80 cm okalającego, nieuszkodzonego tynku. Spoiny wykuć na głębokość 2 cm. Mur i spoiny przetrzeć szczotką drucianą. Obrabiane powierzchnie powinny być najbardziej jak to możliwe suche. Tak przygotowany mur należy 1-2 krotnie nasycić preparatem (w zależności od zasolenia i chłonności).

Nasycanie jednokrotne:

1 cz. obj. ESCO-FLUAT i 1 cz. obj. wody

Nasycanie dwukrotne:

1. zabieg: 1 cz. obj. ESCO-FLUAT i 2 cz. obj. wody

2. zabieg: 1 cz. obj. ESCO-FLUAT i 1 cz. obj. wody

Między zabiegami należy zachować co najmniej 7-godzinną przerwę. Ok. 24 godziny po ostatnim zabiegu powierzchnie należy jeszcze raz przetrzeć szczotką.

Uwaga:

Podczas aplikacji materiału nie stosować naczyń i narzędzi metalowych. Narzędzia natychmiast po użyciu umyć wodą. Powierzchnie nie przeznaczone do zabezpieczenia ESCO-FLUATEM chronić przed zbrudzeniem. Ewentualne rozbryzgi niezwłocznie zmywać wodą. W razie zanieczyszczenia preparatem może dojść do uszkodzenia stolarki otworowej i innych elementów szklanych i metalowych.

Zagrożenia:

Działa szkodliwie w przypadku spożycia.

Wskazówki BHP:

Przechowywanie poza zasięgiem dzieci. Nie spożywać posiłków i napojów podczas stosowania substancji. Unikać zanieczyszczenia skóry i oczu. Po połknięciu skonsultować się natychmiast z lekarzem, pokazać opakowanie lub etykietę. Produkt posiada Atest PZH HK/B/0020/01/2006

Udzielamy gwarancji odnośnie jakości naszych materiałów w ramach naszych warunków sprzedaży i dostawy. Dla budowli o specjalnych wymaganiach, których nie obejmuje niniejsza instrukcja, stawiamy naszym P.T. Klientom do dyspozycji własną fachową służbę doradczą. Z chwilą wydania przez nas nowej instrukcji technicznej niniejsza instrukcja traci swą ważność.

08/03 MR (07/00 Ku/RV)

SCHOMBURG Polska sp. z o. o.
ul. Skłęczkowska 18a
PL-99-300 Kutno
tel. 024 254 73 42, 254 78 19
fax 024 253 64 27
e-mail: indutec@schomburg.pl

SCHOMBURG INDUTEC

Obiekty przemysłowe i inżynieryjne

Instrukcja techniczna

THERMOPAL®-GP11

Nr art. 201414

Podkładowy tynk renowacyjny z certyfikatem WTA

Właściwości:

THERMOPAL-GP11 jest zaprawą tynkarską, spełniającą niemieckie wytyczne WTA. Występuje jako mineralna sucha mieszanka. Posiada właściwości dyfuzyjne. Można nakładać maszynowo i ręcznie.

Zastosowanie:

THERMOPAL-GP11 ma zastosowanie jako tynk wyrównawczy i podkładowy na zawilgocone ściany wewnętrzne i zewnętrzne przed aplikacją tynków renowacyjnych THERMOPAL-SR44.

Dane techniczne:

Baza:	gotowa, sucha zaprawa tynkarska
Kolor:	szary
Dodatek wody:	ok 9 l worek
Zużycie:	ok. 8 kg/m ² na każdy 1 cm grubości warstwy,
Grubość warstwy:	patrz tabela na odwrocie
Opakowanie:	worki 25 kg
Temperatura stosowania:	powyżej +5°C
Składowanie:	12 miesięcy w suchym pomieszczeniu Napoczęte opakowania zużyć w jak najkrótszym terminie
Badania:	Aprobata Techniczna Ocena Higieniczna PZH Nr 1/B-175/94

Podłoże:

Podłoże musi być nośne i wolne od czynników zmniejszających przyczepność. Usunąć stare tynki i powłoki do 80 cm poza określoną wizualnie lub przy pomocy odpowiednich badań, strefę skażoną. Spoiny w murze należy usunąć do głębokości ok. 2 cm, a powierzchnię muru oczyścić.
W przypadku powierzchni betonowych usunąć warstwę mleczka cementowego.

Przy podwyższonym zasoleniu przeprowadzić neutralizację soli za pomocą preparatu ESCO-FLUAT. W celu polepszenia przywierania tynku podkładowego do podłoża, należy wykonać półkryjącą (ok. 50% powierzchni) obrzutkę z zaprawy cementowej z dodatkiem preparatu ASOPLAST-MZ.

Sposób aplikacji:

THERMOPAL-GP11 może być przygotowany z zastosowaniem wszystkich ogólnie dostępnych mieszarek. Aplikacja może być prowadzona w sposób mechaniczny przy użyciu agregatów tynkarskich. Mniejsze ilości można przygotowywać przy użyciu mieszarek ręcznych. Tynk THERMOPAL-GP11 наносиc warstwę o grubości określonej wg tabeli (min. 1 cm). W jednym zabiegu nie nakładać warstwy powyżej 3 cm. Przy większych grubościach tynk można наносиc warstwowo. Każdą poprzednią warstwę bezpośrednio po utwardnieniu należy zarysować poziomo i pozostawić do wyschnięcia. Czas nanoszenia następnej warstwy należy ustalić wg zasady na 1 mm grubości warstwy 1 dzień czekania.

Wskazówki:

- Bardzo wilgotne podłoża mogą spowodować wydłużenia przerwy technologicznej.
- Chronić przed silnym nasłonecznieniem.
- Powierzchnie nie przeznaczone do renowacji chronić przed kontaktem z tynkiem THERMOPAL-GP11
- Przy realizacji przestrzegać wytycznych WTA

Wskazówki BHP:

- Unikać zanieczyszczenia skóry i oczu.
- W przypadku zanieczyszczenia oczu przemyć natychmiast dużą ilością wody, zwrócić się o pomoc lekarską.
- Nosić odpowiednie rękawice ochronne

THERMOPAL®-GP11

Sposób postępowania w zależności od stopnia zasolenia

Stopień zasolenia ¹⁾	Zabieg	Grubość warstwy (cm)
Niski	1. Obrzutka 2. THERMOPAL-SR44	≤ 0,5 ≥ 2,0
Średni do wysokiego	1. Obrzutka 2. THERMOPAL-SR44 3. THERMOPAL-SR44	≤ 0,5 1 - 2 1 - 2
	1. Obrzutka 2. THERMOPAL-GP11 3. THERMOPAL-SR44	≤ 0,5 ≥ 1,0 ≥ 1,5

¹⁾ Ustalić w badaniach i ocenić

SCHOMBURG Polska sp. z o. o.
ul. Skłęczkowska 18a
PL-99-300 Kutno
tel. (024) 254 73 42
fax (024) 253 64 27
e-mail: biuro@schomburg.pl

SCHOMBURG Systemy materiałów
budowlanych

Instrukcja techniczna

THERMOPAL®-SR22

Nr art. 221415

Mineralny tynk renowacyjny

Właściwości:

- Tynk renowacyjny spełniający warunki WTA
- Sucha zaprawa mineralna
- Wysoka zawartość porów powietrznych
- Wysoka dyfuzyjność
- Wysoka zdolność magazynowania soli
- Przystosowany do nakładania ręcznego i maszynowego
- Łatwy i ekonomiczny w obróbce
- Małe zużycie

Zastosowanie:

Stosując THERMOPAL-SR22 uzyskuje się na wilgotnych ścianach wewnętrznych i zewnętrznych, efekt osuszenia powierzchni. Tynki te po związaniu są zdolne do wieloletniej akumulacji soli krystalizujących oraz wysokiej dyfuzyjności.

Dane techniczne:

Baza:	gotowa specjalna zaprawa tynkarska z wypełniaczami kompensacyjnymi
Kolor:	szary
Dodatek wody:	ok. 8 l/worek
Porowatość zaprawy w stanie świeżym:	27,0 %
Wytrzymałość na ściskanie	4,8 MPa po 28 dniach
Wytrzymałość na zgniatanie	2,1 MPa po 28 dniach
Wysokość podciągu kapilarnego	$3 \leq h \leq 6$ mm
Współczynnik przewodności λ	0,32
Opakowanie:	worki 25 kg
Zużycie:	ok. 8 kg/m ² na 1 cm grubości warstwy, z jednego worka (25 kg) THERMOPAL-SR22 otrzymujemy ok. 34 l zaprawy
Grubość warstwy:	patrz tabela na odwrocie
Temp. stosowania:	powyżej +5°C
Składowanie:	6 m-cy w suchym pomieszczeniu Napoczęte opakowania zużyć w jak najkrótszym terminie.
Badania:	Aprobata Techniczna ITB AT-15-3215/98

Podłoże:

Podłoże musi być nośne i wolne od czynników zmniejszających przyczepność. Usunąć stare tynki i powłoki do 80 cm poza określoną wizualnie lub przy pomocy odpowiednich badań, strefę skażoną solami lub zawilgoconą. Zniszczone spoiny w murze należy wykuc do głębokości ok. 2 cm, a powierzchnię muru oczyścić mechanicznie. Powierzchnie betonowe muszą być porowate.

Przy podwyższonym zasoleniu przeprowadzić neutralizację powierzchniową preparatem ESCO-FLUAT. W celu polepszenia przywierania tynku renowacyjnego do podłoża, należy wykonać częściową (ok 50% powierzchni) obrzutkę z zaprawy cementowej z dodatkiem preparatu ASOPLAST-MZ.

Sposób aplikacji:

THERMOPAL-SR22 może być obrabiany z zastosowaniem wszystkich ogólnie dostępnych mieszarek i agregatów tynkarskich. Mniejsze ilości można przygotowywać przy użyciu mieszadeł ręcznych.

Tynk THERMOPAL-SR22 nanosić warstwą o grubości określonej wg tabeli, w jednym zabiegu nie nakładać warstwy powyżej 3 cm. Przy większych grubościach tynk nanosić etapowo. Każdą poprzednią warstwę należy zarysować poziomo i pozostawić do wyschnięcia.

Po naniesieniu tynku należy usunąć nadmiar materiału, a powierzchnię zatrzeć. Zbyt wczesne zacieranie powoduje koncentrację środka wiążącego na powierzchni i może powodować powstawanie rys w wyniku naprężeń skurczowych.

Zalecenia:

- Bardzo wilgotne podłoża mogą powodować wydłużenie przerwy technologicznej pomiędzy aplikacją, a zatarciem tynku.
- Podczas procesu wiązania tynk chronić przed dużym nasłonecznieniem
- Z uwagi na porowatą strukturę THERMOPAL SR-22, w celu osiągnięcia gładkiej powierzchni należy zastosować szpachlę THERMOPAL-FS33.
- Aplikację powłok malarskich można rozpocząć po związaniu i wyschnięciu tynku - w warunkach przeciętnych należy przyjmować tempo wysychania

THERMOPAL®-SR22

- ok. 1 mm grubości tynku/dzień. W okresie wysychania tynk należy chronić przed mrozem.
- Do wymalowań należy stosować farby silikatowe TAGOSIL-Profi.
 - W trakcie projektowania i wykonywania robót należy przestrzegać odpowiednich instrukcji technicznych i przepisów.

Składniki systemu:

Przepona pozioma	AQUAFIN-F
Wypełnienie otworów	ASOCRET-BM
Uszczelnienie pionowe	AQUAFIN-2K
Neutralizacja soli	ESCO-FLUAT
Obrzutka półkryjąca	zaprawa cementowa z dodatkiem preparatu ASOPLAST-MZ

Tynk wyrównawczo-podkładowy	THERMOPAL-GP11
Tynk renowacyjny	THERMOPAL-SR22
Szpachla wyrównująca	THERMOPAL-FS33
Grunt silikatowy	TAGOSIL-G
Farba silikatowa	TAGOSIL-Profi

Szczególne zalety produktu:

THERMOPAL-SR22 zawiera lekkie dodatki. Powoduje to niższe zużycie, łatwą obróbkę i umożliwia magazynowanie szkodliwych soli budowlanych.

Sposób obróbki w zależności od stopnia zasolenia

Stopień zasolenia ¹⁾	Zabieg	Grubość warstwy (cm)	Uwagi
niski	1. Obrzutka 2. THERMOPAL-SR22	≤ 0,5 ≥ 2,0	obrzutka półkryjąca
średni do wysokiego	1. Obrzutka 2. THERMOPAL-SR22 3. THERMOPAL-SR22	≤ 0,5 1 - 2 1 - 2	Grubość sumaryczna: min. 2,5; max 4 cm
	1. Obrzutka 2. THERMOPAL-GP11 3. THERMOPAL-SR22	≤ 0,5 ≥ 1,0 ≥ 1,5	

¹⁾ Ustalić na podstawie badań

Zagrożenia:

THERMOPAL-SR22 zawiera cement.

Zasady BHP:

Przechowywać poza zasięgiem dzieci.

Unikać zanieczyszczenia skóry i oczu.

W przypadku zanieczyszczenia oczu przemyć natychmiast dużą ilością wody, zwrócić się o pomoc lekarską.

Nosić odpowiednie rękawice ochronne.